

con đường

*cũng có lúc cuối đời lang thang vu vơ mộng mị
mơ xa xôi thấy một con đường mây trắng bỗng
thành đen trườn qua lò luyện ngục nghiền đời
ta trăm mảnh và xác thân em đầy máu giáo
điều miệng lưỡi người than hồng gian dối*

*này hãy lấy hai tay đưng nghìn tay dọn sạch
chốn tôn nghiêm trăm năm cũ rích mỗi giọt
máu em sẽ thành hoa cỏ lạ thành cội nguồn
róc rách trong veo. tóc em bay thành ngôn từ
quấn quít lời thịt da đã thật làm người cho
trôi hết những đau thương quả ngọt lừa người
nhân danh chằng chịt tiền thân ngời mãi vô
hình*

*hãy đốt cháy nhanh em quá khứ tương lai cũ
mềm mọt rách những thằng người đầu ngủ dưới*

*chân lưỡi dài sau gáy giết chết yêu thương bằng
hố hận thù.*

*hãy thổi gió lên em bão bùng địa chấn cánh
hoa quỳnh ngập áo em bay*

*chuyện cổ tích ngàn xưa đâu còn là huyền hoặc
ngôn từ người vật cất xôn xao.*

*Ở đó em ơi mùa vàng xanh lá chuối non muông
thú song song tự do tình tự trên lùm cây kẽ lá
trên cỏ mềm chan chứa yêu thương rừng cũng
môi xanh óng biếc xoắn xuýt vào nhau chẳng
muốn rời*

*Ở đó em ơi cõi trần trí nhớ trời trong mưa
xuống trần trường những góc gác mây đen
tàn nhẫn sẽ tan đi không còn gì lén lút và tự
do ôi tự do bằng máu từ tim tưới nụ hôn em
thành hoa hồng buổi sớm.*